

วรรณพนีษ์ มากคำ 2550: การยอมรับของเกษตรกรในวิธีการจัดการการเกษตรและทรัพยากรบนพื้นที่สูงอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาลุ่มน้ำแม่สา จังหวัดเชียงใหม่ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากร) สาขาวิชาการจัดการทรัพยากร โครงการสาขาวิชาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณ ประณีตวัฒน์, Ph.D. 146 หน้า

การเกษตรบนพื้นที่สูงในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงจากการเกษตรแบบดั้งเดิมมาสู่ระบบการเกษตรเพื่อการค้า ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นที่สูง ดังนั้นการจัดการการเกษตรและทรัพยากรที่เหมาะสมกับสภาพสังคม และ ระบบเศรษฐกิจของท้องถิ่น มุ่งสู่ระบบเกษตรยั่งยืน ซึ่งเป็นสิ่งความสำคัญ วัตถุประสงค์ของการศึกษาระดับบัณฑิตนี้ เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจ สังคม ของเกษตรกรในพื้นที่ดุลน้ำแม่สา รวมทั้งวิธีการจัดการการเกษตรและทรัพยากรอย่างยั่งยืนของเกษตรกรบนพื้นที่สูง และ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับวิธีการจัดการการเกษตรและทรัพยากรอย่างยั่งยืนบนพื้นที่สูง โดยอาศัยข้อมูลจากโครงการวางแผนระบบการเกษตรยั่งยืนบนพื้นที่สูงทางภาคเหนือของประเทศไทย ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ปะบุกค์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรตัวอย่าง ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดุลน้ำแม่สา จังหวัดเชียงใหม่ การวิเคราะห์อาศัยแบบจำลองโลจิก (logit model)

ผลการศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร พบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงวัยแรงงาน ซึ่งแรงงานภาคการเกษตรเป็นสู่ใหญ่มากกว่าเด็ก มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรเป็นหลัก รายได้หลักของครัวเรือนเป็นรายได้จากการเกษตร วิธีการจัดการการเกษตรและทรัพยากรอย่างยั่งยืนของเกษตรกรที่พับในพื้นที่ประกอบด้วย การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยไม่ใช้สารเคมี การปลูกพืชหลายชนิดในแปลงเดียวกัน การใช้น้ำแบบระบบนาหยด การมีอ่างเก็บน้ำสร่าน้ำส่วนตัวในฟาร์ม การใช้ปุ๋ยหมักในฟาร์ม การปลูกหญ้าแฝก การปรับพื้นที่ปลูกเป็นชั้นบันได การปลูกพืชตามแนวขวางในพื้นที่ที่สูงชัน เป็นดัน และปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับของเกษตรกรในวิธีการจัดการการเกษตรและทรัพยากรอย่างยั่งยืนบนพื้นที่สูง ดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งน้ำดี ความรู้ด้านเกษตรยั่งยืน และเหล่งความรู้ด้านการเกษตร

ดังนั้นเพื่อให้เกษตรกรยอมรับในวิธีการจัดการการเกษตรและทรัพยากรอย่างยั่งยืน เกษตรกรควรเพิ่มเติมความรู้ในด้านการเกษตรยั่งยืน ภาครัฐบาลควรส่งเสริมความรู้แก่เกษตรกร รวมทั้งจัดให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งน้ำดี ความรู้ด้านการเกษตรยั่งยืนในระบบ เพื่อเป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่การยอมรับในวิธีการจัดการการเกษตรและทรัพยากรบนพื้นที่สูงของประเทศไทยอย่างยั่งยืนต่อไป

_____
ลายมือชื่อนิสิต

_____
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

_____
๙๗, ๘๖, ๕๐